

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

BESLUIT VAN DE RAAD

van 15 juli 2013

waarbij bepaalde lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Protocol tot wijziging van het Verdrag van Wenen inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade van 21 mei 1963 te bekrachtigen of daartoe toe te treden, en om een verklaring af te leggen over de toepassing van de desbetreffende interne regels van het Unierecht

(2013/434/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 81, lid 2, in samenhang met artikel 218, lid 6, onder a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien de goedkeuring door het Europees Parlement,

Overwegende:

- (1) De Unie beijvert zich om een gemeenschappelijke justitiële ruimte tot stand te brengen, die is gebaseerd op het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen.
- (2) Het Protocol van 12 september 1997 (hierna „het Protocol van 1997”) tot wijziging van het Verdrag van Wenen inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade van 21 mei 1963 (hierna „het Verdrag van Wenen”) is, na onderhandelingen, gesloten om de schadeloosstelling van personen die het slachtoffer zijn van een kernongeval, te verbeteren. Het is derhalve wenselijk dat de bepalingen van het Protocol van 1997 worden toegepast in de lidstaten die verdragsluitende partij bij het Verdrag van Wenen zijn.
- (3) De Unie heeft exclusieve bevoegdheid met betrekking tot de artikelen XI en XII van het Verdrag van Wenen, als gewijzigd bij het Protocol van 1997, voor zover die bepalingen van invloed zijn op de regels die zijn neergelegd in Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken⁽¹⁾. Verordening (EG) nr. 44/2001 zal vanaf 10 januari 2015 worden vervangen door Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Euro-

pees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken⁽²⁾. De lidstaten blijven bevoegd voor de onder het Protocol van 1997 vallende aangelegenheden die niet aan het Unierecht raken. Gezien het onderwerp en de doelstellingen van het Protocol van 1997 kan aanvaarding van de bepalingen van het protocol die tot de bevoegdheid van de Unie behoren, niet los worden gezien van de bepalingen die tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren.

- (4) Aan het Verdrag van Wenen en het Protocol van 1997 kan niet worden deelgenomen door regionale organisaties voor economische integratie. Bijgevolg kan de Unie geen verdragsluitende partij bij het Protocol van 1997 worden.
- (5) De lidstaten die verdragsluitende partij bij het Verdrag van Wenen zijn en die het Protocol van 1997 niet hebben bekrachtigd voordat zij tot de Unie zijn toegetreden, moeten derhalve worden gemachtigd om in het belang van de Unie het Protocol van 1997 te bekrachtigen of daartoe toe te treden.
- (6) Twaalf lidstaten van de Unie, namelijk België, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Nederland, Portugal, Slovenië, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk, zijn verdragsluitende partij bij het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, als gewijzigd bij het Aanvullend Protocol van 28 januari 1964 en bij het Protocol van 16 november 1982 (hierna „het Verdrag van Parijs”). Het Verdrag van Parijs voorziet in een regeling om slachtoffers van door kernongevallen veroorzaakte schade te vergoeden op basis van gelijkaardige beginselen als die van het Verdrag van Wenen. Het Protocol van 12 februari 2004 (hierna „het Protocol van 2004”) houdende wijziging van het Verdrag van Parijs brengt verbetering in de schadeloosstelling bij kernongevallen. Bij de Besluiten

⁽¹⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 351 van 20.12.2012, blz. 1.

2004/294/EG ⁽¹⁾ en 2007/727/EG ⁽²⁾ van de Raad werden de lidstaten die verdragsluitende partij zijn bij het Verdrag van Parijs, gemachtigd om in het belang van de toenmalige Gemeenschap het Protocol van 2004 te bekrachtigen of daartoe toe te treden. Derhalve is het op objectieve gronden gerechtvaardigd dat dit besluit niet is gericht tot de lidstaten die verdragsluitende partij bij het Verdrag van Parijs zijn, en die geen verdragsluitende partij bij het Verdrag van Wenen zijn.

- (7) Voorts zijn vijf lidstaten van de Unie, namelijk Ierland, Cyprus, Luxemburg, Malta en Oostenrijk, verdragsluitende partij bij noch het Verdrag van Wenen noch het Verdrag van Parijs. Aangezien het Protocol van 1997 het Verdrag van Wenen wijzigt en Verordening (EG) nr. 44/2001 de door dat verdrag gebonden lidstaten machtigt om de regels inzake bevoegdheid alsmede inzake erkenning en tenuitvoerlegging van dat verdrag te blijven toepassen, is het op objectieve gronden gerechtvaardigd dat dit besluit alleen is gericht tot de lidstaten die verdragsluitende partij bij het Verdrag van Wenen zijn. Derhalve moeten Ierland, Cyprus, Luxemburg, Malta en Oostenrijk zich blijven baseren op de regels van Verordening (EG) nr. 44/2001 en deze blijven toepassen op het gebied dat bestreken wordt door het Verdrag van Wenen en door het Protocol van 1997 tot wijziging van dat verdrag.
- (8) Bijgevolg zullen de bepalingen van het Protocol van 1997, wat de Unie betreft, alleen van toepassing zijn in de lidstaten die op het tijdstip van vaststelling van dit besluit verdragsluitende partij bij het Verdrag van Wenen zijn.
- (9) De regels inzake de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen die zijn neergelegd in artikel XII van het Verdrag van Wenen, als gewijzigd bij artikel 14 van het Protocol van 1997, mogen geen voorrang krijgen boven de regels betreffende de procedure voor de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen krachtens Verordening (EG) nr. 44/2001. Daarom moeten de lidstaten die bij dit besluit worden gemachtigd om het Protocol van 1997 te bekrachtigen of daartoe toe te treden, de bij dit besluit gaande verklaring afleggen waarin zij verzekeren dat zij de toepasselijke Unieregels zullen toepassen.
- (10) Het Verenigd Koninkrijk en Ierland, waarop Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, van toepassing is, nemen deel aan de vaststelling en de toepassing van dit besluit.

- (11) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van dit besluit, dat niet bindend is voor, noch van toepassing is in Denemarken,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De Raad machtigt Bulgarije, Tsjechië, Estland, Litouwen, Hongarije, Polen en Slowakije om in het belang van de Unie het Protocol van 12 september 1997 tot wijziging van het Verdrag van Wenen inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade van 21 mei 1963 te bekrachtigen, of daartoe toe te treden.

De tekst van het Protocol van 1997 is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Raad machtigt Bulgarije, Tsjechië, Estland, Litouwen, Hongarije, Polen en Slowakije om de volgende verklaring af te leggen:

„Beslissingen inzake door het Protocol van 12 september 1997 tot wijziging van het Verdrag van Wenen inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade van 21 mei 1963 bestreken aangelegenheden, welke worden gegeven door een rechtbank van een lidstaat van de Europese Unie die verdragsluitende partij bij dat protocol is, worden in [naam van de lidstaat die de verklaring aflegt] erkend en zijn aldaar uitvoerbaar overeenkomstig de desbetreffende toepasselijke regels van de Europese Unie.”.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Dit besluit is gericht tot de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Litouwen, Hongarije, de Republiek Polen en de Slowaakse Republiek overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2013.

Voor de Raad

De voorzitter

V. JUKNA

⁽¹⁾ PB L 97 van 1.4.2004, blz. 53.

⁽²⁾ PB L 294 van 13.11.2007, blz. 23.